

djen, a sadrži samo stilske klauzule bez navadjanja konkretnih podataka. Prema tome primalac mora dokazati da je brodar odgovoran. Izvještaj vještaka sud ne smatra u ovom pogledu valjanim dokazom. Vještak je naime izjavio da je šteta vrlo vjerojatno nastala vlažnošću tokom putovanja. Ovo problematično mišljenje nije dokaz, tim više što je roba na brodu bila složena uz drugu koja nije nipošto hidroskopična, i što su skoro u isto vrijeme dva broda obavila prijevoz iste robe na istom putovanju bez ikakve štete. Na temelju ovoga sud zaključuje da roba nije bila pravilno pripremljena za prijevoz u krajeve koji su u odnosnoj sezoni poznati kao vlažni, a to da je razlog kvaru.

/DMF 1966, str.362/

B.J.

PRVOSTEPENI SUD, Marseille

Presuda od 5.II 1966.

Supruzi Berthoud c/a Mouren
i Cie La Concorde

Plovidba čamcem radi zabave - Besplatna plovidba - Povreda osobe koja se prevozi čamcem - Osoba koja se besplatno prevozi čamcem radi zabave, a koja je u toj plovidbi povrijeđena, mora dokazati krivnju vlasnika čamca - Može se raditi i o podijeljenoj krivnji između vlasnika čamca i povrijeđene osobe

Vlasnik glisera pozvao je bračni par u svoj čamac na šetnju po moru. Gliser je tom prilikom vukao jednoga skijaša. Bračni par je sjedio na rubu čamca. Vlasnik je upravljao čamcem. Prilikom jednoga jačeg zaokreta čamac se naglo zaustavio, što je prouzrokovalo pad bračnog para u more, pri čemu je supruga bila povrijeđena vijkom.

Bračni par tuži vlasnika čamca i njegovog osiguratelja za naknadu štete.

Rješavajući ovaj spor sud u prvom redu zaključuje da u konkretnom slučaju ne može doći do primjene propis člana 1384. § 1. Građanskog zakonika koji predviđa pretpostavljenu odgovornost vlasnika stvari, jer se radilo o dobrohotnoj vožnji. Tužitelji su, da bi stvorili pretpostavku odgovornosti vlasnika čamca, tvrdili da u času povrede nije više postojao odnos iz prijevoza, jer da je materijalna veza između povrijeđene supruge i čamca bila prekinuta. Sud nije prihvatio ovo stajalište, jer smatra da naglo zaustavljanje čamca, pad u more i ranjavanje vijkom, predstavljaju tri elementa jedne nedijeljive cjeline koja se bazira na manevriranju vođitelja

čamca. Prema tome u času ranjavanja postojao je odnos iz ugovora o prijevozu. Isto tako sud nije prihvatio tužiteljevu tvrdnju da je vlasnik čamca izvršio manevar naglog zaustavljanja radi šale, da bi prouzrokovao pad tužitelja u more. Sud je naime stekao uvjerenje da je izvršeni manevar normalan u pomorskom skijanju. Unatoč tome došao je do zaključka da je vlasnik čamca kriv za pad supruge u more, pa prema tome i za utuženu povredu. Vlasnik je naime znao da tužitelji ne sjede u čamcu na mjestu za to odredjenom. Isto je tako morao znati da je zauzeti položaj opasan, pa je prije početka naglog manevriranja morao na to upozoriti tužitelje. Ovaj propust sud stavlja u krivnju tuženiku. Međutim sud isto tako proglašava krivim i tužitelje koji su sjedili na rubu čamca, a morali su znati da je taj položaj opasan. S obzirom na izneseno sud je obvezao tuženike na naknadu polovine utužene štete.

/DMF 1966, str.477/

B.J.

TRANSPORTNO OSIGURANJE

VIŠI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda od 4.XII 1965.

Vijeće: dr Ernest Vajić, dr Dušan Arneri, dr Nikola Tomašić

Osiguranje automobila - Zastara - Regresni zahtjev osigurateljev - Početak toka zastarnog roka za regresni zahtjev osigurateljev nastaje danom kad osiguratelj sazna, odnosno kad je mogao i trebao saznati za štetu i njenog počinitelja - Za početak toka zastare nije potrebno da osiguratelj sazna za pravomoćnu krivičnu presudu kojom je šofer bio proglašen krivim - Zastarni rok za regresni osigurateljev zahtjev za naknadu štete u sudaru oštećenog osiguranog automobila iznosi tri godine - Petogodišnji zastarni rok primjenjuje se na osiguranikov zahtjev prema osiguratelju za plaćanje osigurnine

U jednom sudaru dva su se automobila oštetila. Oba šofera su u krivičnom postupku proglašena krivim i kažnjeni.

Osiguratelj jednog automobila regresnim zahtjevom traži, od osiguratelja drugog automobila i njegovog korisnika, naknadu dijela isplaćene osigurnine. Među ostalim prigovorima tuženici su podigli prigovor zastare. Tužitelj smatra da zastara u vrijeme podnošenja tužbe nije nastupila, jer da je za njega počela teći danom kad je saznao za